

SÈRIE 4

Artista, model i pintura.

Consideracions generals:

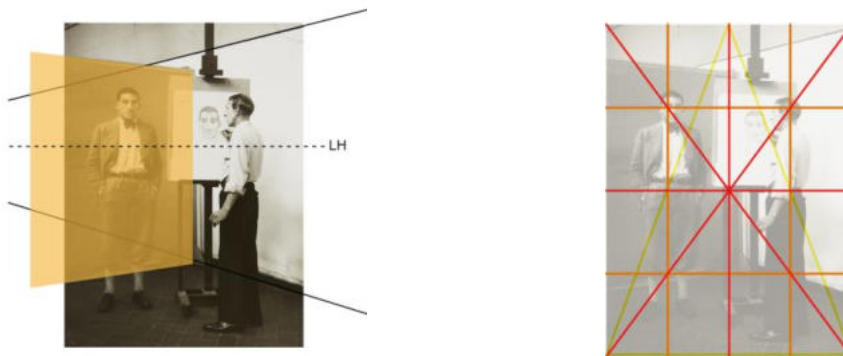
Cal tenir en compte que no hi ha una única resposta. Per tant, i només a títol orientatiu, esmentem una llista d'idees clau per a cada opció.

Exercici 1 (2 punts)

OPCIÓ A. L'estudiant ha de fer una anàlisi per estudiar l'espai i la composició mitjançant un esquema de la **imatge 1** i, a més, fer una descripció de la composició de cinc línies com a màxim.

IDEES CLAU:

Imatge 1

Es tracta d'una escena situada en un espai interior tancat, representat amb una perspectiva cònica obliqua amb molta poca il·lusió espacial de profunditat. La línia de l'horitzó està situada a la meitat superior del quadre. El format de la fotografia és vertical i aquesta s'accentua per l'estructura del cavallet, la posició del model i del pintor. La imatge s'ordena simètricament amb un eix vertical a partir del qual es disposen a banda i banda les dues figures humanes. Dues línies imaginàries paral·leles a la línia de l'horitzó equilibren la verticalitat de la imatge: una coincideix amb els ulls i l'altra amb la cintura dels personatges. Els peus del cavallet i dels personatges situats a diferents nivells donen ritme a la composició. Una subestructura destacable és la formada per les direccions de les mirades: Dibuixant-Model, Model-Espectador, Dibuix-Espectador.

Es valora la qualitat de les argumentacions i l'ús de la terminologia adequada.

Observació: hem presentat dos esquemes orientatius, un que incideix més en l'espai i un altre que incideix més en la composició, però es valorarà qualsevol altre esquema que, tot i ser diferent dels presentats en aquestes pautes, demostrï una comprensió estructural de la imatge.

OPCIÓ B. L'estudiant ha d'analitzar els valors semàntics de **la imatge 2** amb un màxim de 10 línies.

IDEES CLAU:

La imatge té prou elements visuals coneguts per l'estudiant, perquè pugui suggerir diverses interpretacions. Si s'argumenten de forma coherent, poden ser totes elles vàlides.

L'autor presenta una escena ordinària que deixa perplex l'espectador. Associa visualment la forma d'un ou amb la d'un ocell subvertint les seves relacions ordinàries. Crea una imatge visual contradictòria situant aquests dos elements inconnexes. El quadre qüestiona els límits de la visió, planteja la relació entre el món real i la construcció mental, el llaç entre el real i la ficció amb la representació d'una metamorfosi inesperada. Magritte fa palès el contrast entre quietud (ou) i moviment (colom). Crea una atmosfera de quietud i estableix un concepte de temps irracional, al mateix temps ens indica el poder de la ment en la interpretació de la realitat.

Es puntuen els comentaris que situïn l'obra dins el surrealisme amb els trets i autors més significatius. Dalí, per la proximitat cultural, pot ser-ne un, però també Arp, Éluard, Breton, Miró... Així mateix es valoraran les aportacions que comparin l'obra amb aspectes de la resta d'avantguardes i amb el context artístic i de pensament del moment. Es valoren les cites, tot i que l'alumne no les ha de conèixer, referides a les influències en la pintura de Magritte; entre aquestes, per exemple, les teories psicoanalítiques o la pintura metafísica, especialment l'obra de Giorgio de Chiricco. Possiblement l'estudiant coneix altres obres de Magritte que li evoquin la reflexió teòrica entre realitat i representació materialitzada a través de la coneguda obra *Ceci n'est pas une pipe*.

Valorar també aquells comentaris fruit de l'experiència directa i personal de l'alumne, com ara visites a exposicions, relacions amb obres literàries, cinematogràfiques o musicals.

Es valora la qualitat de les argumentacions i molt especialment l'ús de la terminologia adequada i pròpia de l'assignatura.

Exercici 2 (8 punts)

Consideracions generals:

Aquest és un exercici englobat dins el tema “Artista, model i pintura”; les imatges 1 i 2 hi fan referència explícita. Es tracta d'un tema recurrent en la història de l'art.

L'objectiu de l'exercici és obtenir una representació versemblant d'una escena on apareguin dibuixats un pintor, un model i la pintura del o la model. L'examinand ha de tenir cura de crear una ambientació i una il·luminació personalitzades. Tot plegat s'ha de representar mitjançant una representació de caràcter realista.

Es tracta d'un exercici de creació complex resultat de sintetitzar, per part de l'examinand, diferents aportacions parcials habituals en l'aprenentatge del dibuix artístic, en aquest cas articulades a partir de la representació versemblant d'una escena amb dues figures humanes i la interpretació lliure d'una d'elles. Els coneixements i habilitats requerits són:

1. La memòria visual, ja que es demanen representacions de figures humanes, objectes i contextos, que sens dubte figuren en l'arxiu visual personal.
2. Capacitat de representació, ja que es requereix versemblança dels elements representats i transformats.
3. Interpretació i imaginació, és a dir, intentar donar una resposta pròpia i original resultat de la transformació subjectiva dels elements triats.
4. Domini tècnic en l'ús de la tècnica triada segons l'opció A o B.

Com a consideracions generals cal tenir en compte que l'examinand té l'opció de resoldre l'enunciat usant diferents graus de figuració i que es valorarà:

- Les qualitats estètiques, expressives i representatives per les quals l'examinand ha optat.
- La destresa en l'ús de la tècnica emprada i escollida lliurement.
- El risc en presentar solucions creatives.

Criteris de correcció

Dibuix artístic

Ebossos (2 punts):

En el primer esbós l'examinand ha d'estudiar el model triat (pàgina 8 del quadern d'examen), mentre que en el segon ha de realitzar l'estudi de la composició general del dibuix (pàgina 9 del quadern d'examen).

Aquestes intencionalitats han d'ésser ben evidents als esbossos. NO es puntuen els esbossos que no responguin a l'enunciat de la pregunta. L'esbós ha de servir per preparar realment el dibuix gran.

Es valora:

- La utilització clara del dibuix per fer un projecte artístic (dibuix de 50 cm x 70 cm) i com a mitjà de pensament visual.
- La destresa en l'ús del mitjà triat.

Treball de DIN A3 29,7 cm x 42 cm (6 punts)

Es valora:

- La capacitat imaginativa en la relació entre l'artista, el model o la model i la representació que en fa el pintor.
- La creativitat en la interpretació dels elements que es demanen en l'enunciat.
- La competència gràfica per resoldre de manera versemblant el model o la model triada.
- La competència gràfica i imaginativa per resoldre la representació que fa l'artista.
- Les aportacions imaginatives en la representació i en l'ambientació global de l'escena a partir del model triat.
- L'habilitat de l'examinand a l'hora d'incorporar la llum i les ombres dins del conjunt, tal com es demana a l'enunciat.
- El domini de la composició i de la superfície del dibuix.
- El bon tractament de la tècnica triada.
- Altres aspectes que el corrector pot considerar en funció del tipus de dibuix que s'hagi fet.

Criteris de correcció

Dibuix artístic

El corrector adoptarà els criteris de flexibilitat recomanats a les reunions i en les informacions telemàtiques.

L'examinand té l'opció d'escollir la tècnica dintre de les anomenades "tècniques seques" i optar per una resposta monocroma (opció A) o en color (opció B), per tant, es valorarà especialment l'ús correcte de la tècnica triada lliurement.

D'acord amb l'enunciat el corrector pot agrupar els diferents aspectes a avaluar en quatre blocs genèrics:

A. Representació realista de l'artista, el model i de tota l'escena, i, d'altra banda, la interpretació lliure del model o la model que suposadament fa l'artista representat.

(Valoració orientativa: 2 punts)

B. Tractament tècnic del dibuix. Bon ús del material triat. **(Valoració orientativa: 1,5 punt)**

C. Creativitat, imaginació i risc en les aportacions. **(Valoració orientativa: 1,5 punts)**

D. Composició (ocupació del pla gràfic, equilibri de zones, ordenació i estructura dels elements, resolució dels efectes de perspectiva. **(Valoració orientativa: 1 punt)**